

Sygn. akt VI Ka 109/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Sędziowie SR del. do SO Jarosław Staszkiwicz (spr.)

SO Andrzej Żuk

Protokolant Małgorzata Pindral

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Zgorzelcu B. F.

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2017r.

sprawy **R. M.** ur. (...) w Z., s. L. i G. z domu Ł.

o wyrok łączny

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu

z dnia 13 grudnia 2016 r. sygn. akt II K 518/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec skazanego R. M.;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. O. kwotę 177,12 zł w tym 33,12 zł podatku od towarów i usług tytułem nieopłaconej obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygnatura akt VI Ka 109/17

UZASADNIENIE

R. M. został skazany wyrokami:

- Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 19 IX 1995 roku w sprawie II K 807/95 za czyn z art. 208 d.k.k. na karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 100 złotych - kara pozbawienia wolności została wykonana w całości w okresie od 11 V 1995 roku do 11 XI 1996 roku;

- łącznym Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 30 I 2001 roku w sprawie II K 866/00 na karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, w skład której weszły kary

a. roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. popełniony w nocy z 14 na 15 VII 1997 roku, wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 22 VII 1998 roku w sprawie II K 1068/97,

b. roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k., popełniony w nocy z 25 na 26 VII 1998 roku, wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 22 VII 1998 roku w sprawie II K 1068/97;

kara łączna pozbawienia wolności została w całości wykonana w okresie od 17 III 2000 roku do 17 IX 2001 roku;

- łącznym Sądu Rejonowego w Żaganiu z 5 VI 2003 roku w sprawie II K 10/02 na karę łączną 4 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wysokości 50 stawek po 10 złotych każda, w skład których weszły kary:

a. łączna 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz łączna 300 złotych grzywny, orzeczone wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 30 I 2001 roku w sprawie II K 866/00, w skład których weszły kary

- roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz 100 złotych grzywny za czyn z art. 208 d.k.k., art. 54 ust. 1 ustawy o ewidencji ludności i dowodach osobistych, art. 203 § 1 d.k.k. w zw. z art. 60 § 1 d.k.k. i art. 58 d.k.k., popełnione w nocy na 14 XII 1996 roku, wymierzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 10 VII 1997 roku w sprawie II K 509/97,

- roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz 200 złotych grzywny za czyn z art. 11 § 1 d.k.k. w zw. z art. 208 d.k.k., art. 11 § 1 d.k.k. w zw. z art. 214 § 2 d.k.k., art. 214 § 1 d.k.k., art. 208 d.k.k. w zw. z art. 10 § 2 d.k.k. i art. 58 d.k.k., popełnione od 2 do 19 II 1997 roku, wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 14 VII 1997 roku w sprawie II K 670/97,

- roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za czyn z art. 208 d.k.k. w zw. z art. 57 § 2 pkt 2 i § 2 pkt 2 d.k.k., popełniony w 8 VI 1996 roku wymierzona wyrokiem Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 22 VII 1998 roku w sprawie II K 1068/97,

b. wyrokiem Sądu Rejonowego w Żaganiu z 17 VIII 2000 roku w sprawie II K 524/99 na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wysokości 50 stawek po 10 złotych każda, za czyn z art. 279 § 1 k.k., art. 278 § 1 k.k., art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. i art. 64 § 1 k.k. popełniony w nocy z 3 na 4 I 1997 roku;

kara łączna pozbawienia wolności została odbyta w całości;

- Sądu Rejonowego w Żaganiu z 21 I 2005 roku w sprawie II K 379/04 za czyn z art. 281 k.k. i art. 275 § 1 k.k. i art. 276 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełniony 16 III 2004 roku na karę 2 lat pozbawienia wolności - została wykonana w całości w okresie od 8 VI 2004 roku do 28 XII 2004 roku i od 25 IX 2007 roku do 6 II 2009 roku;

- łącznym Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 23 XI 2007 roku w sprawie II K 444/07, na karę łączną 3 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności, obejmującym prawomocne skazania wyrokami:

a. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 6 IX 2006 roku w sprawie II K 241/06 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełnione w nocy z 14 na 15 II 2006 roku, za stanowiące ciąg dwóch przestępstw z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 233 § 1 k.k. popełnionych 3 III 2006 roku, na karę łączną 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności,

b. Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 8 XI 2006 roku w sprawie II K 628/05 za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione 15 IX 2005 roku, z art. 190 § 1 k.k., popełnione 15 IX 2005 roku, z art. 224 § 2 k.k. i art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione 15 IX 2005 roku, na karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 16 V 2012 roku w sprawie II K 262/12 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony 24 XII 2011 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności - kara pozbawienia wolności została wykonana w całości w okresie od 24 XII 2011 roku do 24 XII 2011 roku i od 28 VIII 2012 roku do 27 VI 2013 roku;

- Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 26 XI 2014 roku w sprawie II K 877/14 za czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii, popełniony 21 VIII 2014 roku na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 2 lata - postanowieniem z 18 grudnia 2015 roku zarządzono wykonanie powyższej kary pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 17 II 2015 roku w sprawie II K 1180/14 za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. i w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełniony w nocy z 5 na 6 XI 2014 roku, z art. 62 ust. 1 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony 15 XI 2014 roku, na karę łączną roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności - kara pozbawienia wolności została wykonana w całości w okresie od 15 XI 2014 roku do 15 XI 2014 roku i od 7 IV 2015 roku do 1 XII 2016 roku;

- Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 26 III 2015 roku w sprawie II K 611/13 za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony pomiędzy 1 a 9 V 2012 roku na karę 7 miesięcy pozbawienia wolności - kara pozbawienia wolności jest wykonywana od 1 XII 2016 roku;

- Sądu Rejonowego w Lubaniu z 7 V 2015 roku w sprawie II K 27/15 za czyny z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., popełnione w nocy z 25 na 26 X 2014 roku, w nocy z 13 na 14 XI 2014 roku i 7 XII 2014 roku na karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Lubaniu z 18 VI 2015 roku w sprawie II K 224/15 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony w okresie od 14 do 15 XI 2014 roku na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Bolesławcu z 24 VIII 2015 roku w sprawie II K 402/15 za czyn z art. 279 § 1 k.k. i art. 276 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełniony w okresie od 11 do 14 I 2015 roku, z art. 62 ust. 1 i 3 ustawy z 29 VII 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii popełniony 22 I 2015 roku, na karę łączną roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Lubaniu z 15 IX 2015 roku w sprawie II K 324/15 za czyn z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełniony 1 X 2014 roku na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 21 III 2016 roku w sprawie II K 121/16 za czyn z art. 178a § 1 k.k. popełniony 16 I 2015 roku na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej pracy w wymiarze 30 godzin w miesiącu.

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Zgorzelcu z 13 XII 2016 roku w sprawie II K 518/16:

- na podstawie art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 i § 4 k.k., art. 87 § 1 k.k., połączono skazanemu R. M. kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach opisanych w punktach 5, 7, 9, 10, 11, 12, 13 części wstępnej wyroku oraz karę ograniczenia wolności orzeczoną w wyroku opisanym w pkt. 14 części wstępnej wyroku i wymierzono skazanemu łączną karę 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności;

- na podstawie art. 572 k.p.k., postępowanie wobec skazanego R. M. o wydanie wyroku łącznego w zakresie wyroków opisanych w pkt. 1, 2, 3, 4, 6 i 8 części wstępnej wyroku umorzono;

- na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zaliczono skazanemu karę dotychczas odbytą w sprawach podlegających połączeniu tj. w sprawie II K 611/13 od 1 XII 2016 roku do 13 XII 2016 roku, II K 27/15 od 24 III 2015 roku do 7 IV 2015 roku, II K 444/07 od 7 III 2006 roku do 7 IX 2006 roku, od 28 VIII 2007 roku do 25 IX 2007 roku, od 6 III 2009 roku do 20 VII 2011 roku, od 27 VI 2013 roku do 14 IV 2014 roku;

- na podstawie art. 624 § 1 k.p.k., zwolniono skazanego R. M. od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa;

- na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z 26 V 1982 roku prawo o adwokaturze zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. O. tytułem nieopłaconej obrony z urzędu kwotę 144 złotych oraz dalsze 33,12 złotych tytułem podatku VAT.

Od wyroku tego apelację złożył obrońca skazanego. Zarzucił:

- obrazę przepisów prawa materialnego w postaci art. 85 § 1 k.k. w brzmieniu od 1 VII 2015 roku w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z 20 II 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustaw poprzez ich błędną interpretację i zastosowanie, wyrażające się w przyjęciu, że skoro w przypadku R. M. wyroki skazujące, które mogły być podstawą orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym, zapadły i uprawomocniły się po dniu 1 VII 2015 roku, rozpoznanie wniosku skazanego o wydanie wyroku łącznego, stosownie do treści art. 19 ust. 1 wskazanej ustawy, nastąpić mogło wyłącznie na podstawie przepisów obowiązujących od tej daty, w sytuacji, gdy oceny, czy w takim przypadku należy zastosować przepisy ustawy nowej, czy obowiązującej przed 1 VII 2015 roku dokonać należy przez pryzmat wyrażonej w art. 4 § 1 k.k. zasady, nakazującej zastosowanie ustawy względniejszej dla sprawcy, a więc – w przypadku skazanego R. M. – przepisów Rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu do 30 VI 2015 roku;

- rażącą niewspółmierność orzeczonej wobec skazanego R. M. kary łącznej w wymiarze 6 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności wobec zastosowania przez sąd I instancji wadliwych kryteriów jej wymiaru i przyjęcia zasady asperacji, zbliżonej do kumulacji w sytuacji, gdy warunki osobiste skazanego oraz jego zachowanie w trakcie wykonywania kary przemawiają za zastosowaniem tej zasady w przybliżeniu do zasady absorpcji.

Stawiając te zarzuty obrońca wniósł:

- o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zgorzelcu na podstawie przepisów kodeksu karnego obowiązujących do dnia 30 VI 2015 roku względnie;

- zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec skazanego R. M. kary łącznej w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności oraz;

- zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje według obowiązujących przepisów.

Sąd zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy skazanego została uznana za niezasadną, tak w zakresie podniesionych w niej zarzutów, jak i zawartych tam wniosków, poza – częściowo – wnioskiem dotyczącym zasądzenia kosztów działania obrońcy z urzędu. Pierwsza z obiekcji odwołującego się dotyczyła niezastosowania przez sąd rejonowy przy orzekaniu przepisów rozdziału IX kodeksu karnego w brzmieniu sprzed 1 VII 2015 roku. Wbrew twierdzeniom apelującego, w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku nie zawarto poglądu, iż art. 19 ust. 1 ustawy z 20 II 2015 roku o zmianie ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustaw – wykluczał zastosowanie w niniejszej sprawie reguł wydawania wyroku łącznego obowiązujących w czasie popełnienia przez skazanego jego występków. Znalazła się tam jedynie teza, iż w sprawie właściwym jest sięgnięcie do zasad aktualnych. Nie została ona poparta żadną argumentacją, trudno zatem wywodzić z tego, że sąd rejonowy stoi na stanowisku, iż do łączenia kar orzeczonych wyrokami prawomocnymi po 1 VII 2015 roku zastosowanie mogą znaleźć wyłącznie przepisy obowiązujące aktualnie. Podobny pogląd stałby oczywiście w sprzeczności z treścią powoływanego art. 19 ust. 1 ustawy z 20 II 2015 roku.

Poza brakiem argumentacji wspomnianego stwierdzenia, zawartego w uzasadnieniu wyroku sądu I instancji o konieczności zastosowania aktualnych reguł, nie znalazły się tam również rozważania, co do możliwości zastosowania przepisów sprzed 1 VII 2015 roku. Aby dokonać oceny pierwszego z zarzutów apelacji, konieczne było przeprowadzenie takiej analizy. Jej próbę podjął autor odwołania, jednak swoje rozważania podawał jako „przykładowe”.

Stosując przepisy obowiązujące do 30 VI 2015 roku należałoby ustalić, które z czynów skazanego pozostają w zbiegu, o którym mowa była w art. 85 k.k. w poprzednim brzmieniu. Zarzut apelacji ograniczał się przy tym do skazania w sprawie II K 262/12 Sądu Rejonowego w Zgorzelcu i późniejszych wyroków. Z tej grupy, którą można oddzielić od wcześniejszych orzeczeń przeciwko R. M., gdyż odnosiła się do występków popełnianych w 2011 roku i później, najwcześniejsze jest właśnie rozstrzygnięcie we wspomnianej sprawie. Zapadło ono 16 V 2012 roku. Przed tym dniem popełniony został przez skazanego również występki, za który skazano go w sprawie II K 611/13 Sądu Rejonowego w Zgorzelcu. Mamy tu zatem do czynienia ze zbiegiem z art. 85 k.k. w wersji sprzed 1 VII 2015 roku. Kara łączna

obejmująca kary wymierzone za oba czyny mieściłaby się w granicach od 10 miesięcy do roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności.

W kolejnym zbiegu pozostawałyby czyny popełnione przed wydaniem następnego wyroku przeciwko skazanemu – w sprawie II K 877/14 Sądu Rejonowego w Zgorzelcu – zapadłego 26 XI 2014 roku. Przed tym dniem popełnione zostały także występki objęte wyrokiem tego Sądu w sprawie II K 1180/14 oraz w sprawach II K 224/15 i II K 324/15 Sądu Rejonowego w Lubaniu. W tym przypadku kara łączna musiałaby mieścić się w granicach od roku i 6 miesięcy do 3 lat i miesiąca pozbawienia wolności.

Ostatnim ze zbiegów przestępstw skazanego byłby ten występujący pomiędzy jego czynami, objętymi wyrokami w sprawach II K 27/15 Sądu Rejonowego w Lubaniu, II K 402/15 Sądu Rejonowego w Bolesławcu oraz II K 121/16 Sądu Rejonowego w Zgorzelcu. Popełniono je bowiem przed 7 V 2015 roku, gdy wydano najwcześniejsze z tych orzeczeń. Kara łączna obejmująca te skazania mogłaby zostać orzeczona w granicach od roku i 6 miesięcy do 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

W tym zakresie zatem autor apelacji trafnie wskazał, w jakim zakresie byłoby możliwe wydanie wyroku łącznego przy zastosowaniu zasad obowiązujących przed 1 VII 2015 roku. Aby uznać zasadność jego poglądu o względnosci takiego rozwiązania dla skazanego w porównaniu do skutków, które przynosi zaskarżony wyrok, należałoby jednak również podzielić jego pogląd, iż suma kar, które miałby odbyć R. M., gdyby uwzględnić zarzut apelacji, byłaby niższa niż określona w wyniku rozstrzygnięcia sądu rejonowego w niniejszej sprawie. W tym miejscu wskazać należy, iż zaskarżone orzeczenie sprawiło, że omawiane wyżej kary oraz kara łączna z wyroku Sądu Rejonowego w Zgorzelcu w sprawie II K 444/07, po połączeniu w sumie wynoszą 8 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy hipotetycznym ustalaniu wysokości kar łącznych, które można byłoby orzec na podstawie przepisów sprzed 1 VII 2015 roku, należało brać pod uwagę, poza związkiem czasowym i przedmiotowym poszczególnych czynów, należących do kolejnych zbiegów, również postawę skazanego, który popełniał kolejne przestępstwa mimo pobytów w zakładzie karnym, a obecnie w warunkach izolacji, choć zachowuje się poprawnie i odbywa karę w systemie programowego oddziaływania, należy do podkultury więziennej. Jest to zatem sprawca nawykły do naruszania prawa, odporny na oddziaływanie kar izolacyjnych. Konieczne jest stosowanie wobec niego stosunkowo długotrwałych kar pozbawienia wolności, by wpłynąć na jego postawę. Na okoliczności te zwracał uwagę w swoim uzasadnieniu sąd I instancji.

Gdyby sięgnąć po przepisy sprzed 1 VII 2015 roku, nowym wyrokiem łącznym nie można byłoby objąć skazań w sprawach II K 241/06 i II K 625/05 Sądu Rejonowego w Zgorzelcu – rozstrzygnięto już o nich we wspomnianym wyroku łącznym tego Sądu w sprawie II K 444/07, okoliczności w tym zakresie nie zmieniły się do chwili rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie.

Jak wcześniej wykazano, późniejsze występki skazanego tworzą trzy zbiegi. Pierwszy z nich – obejmował skazania w sprawach II K 262/12 i II K 611/13 Sądu Rejonowego w Zgorzelcu. Biorąc pod uwagę podobieństwo, lecz nie identyczność czynów, których dotyczyły, ich pewną odległość czasową – dzieli je ponad 4 miesiące – a także stwierdzony stopień odporności na resocjalizację u R. M., kara łączna musiałaby być orzeczona w wysokości roku i miesiąca pozbawienia wolności.

W ramach kolejnego zbiegu – obejmującego skazania w sprawach II K 877/14 i II K 1180/14 Sądu Rejonowego w Zgorzelcu oraz II K 224/15 i II K 324/15 Sądu Rejonowego w Lubaniu – należałoby wziąć pod uwagę, przy ustalaniu wysokości kary łącznej podobieństwo, lecz nie identyczność czynów skazanego – były to występki przeciwko mieniu lub związane z posiadaniem narkotyków – ich pewną rozpiętość czasową – popełniono je od sierpnia do listopada 2014 roku, jak również aktualną niewielką podatność skazanego na oddziaływania resocjalizacyjne. Kara ta musiałaby wynosić 2 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności.

Kara łączna wymierzona za zbiegające się występki, których dotyczyły wyroki w sprawach II K 27/15 Sądu Rejonowego w Lubaniu, II K 402/15 Sądu Rejonowego w Bolesławcu oraz II K 121/16 Sądu Rejonowego w Zgorzelcu musiałaby zostać orzeczona z uwzględnieniem różnic rodzajowych między czynami sprawcy, ich sporej zwięzłości czasowej –

popelnione zostały od października 2014 roku do stycznia 2015 roku. Jej wysokość należałoby ustalić na 2 lata i 2 miesiące pozbawienia wolności.

W tej sytuacji suma kar, które musiałby odbyć skazany – z uwzględnieniem kary z wyroku łącznego w sprawie II K 444/07 (o czym zapomina apelujący) – wyniosłaby 9 lat i 3 miesiące pozbawienia wolności. Przenosi ona sumę kar obliczoną dla rozstrzygnięcia sądu rejonowego w niniejszej sprawie – 8 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności. Skoro operacje łączenia dotyczyłyby tych samych kar, na ich poczet zaliczone zostałyby te same okresy, a więc nie zmieniałoby to sytuacji skazanego.

Orzeczenie zatem o wyroku łącznym na podstawie poprzednio obowiązujących przepisów – czego domaga się skarżący – przyniosłoby dla R. M. skutki mniej korzystne. Wyklucza to odstąpienie od stosowania przepisów aktualnych na podstawie art. 4 § 1 k.k. i czyni omawiany zarzut bezzasadnym.

Obrońca skazanego podniósł również zarzut rażącej surowości wymierzonej skazanemu łącznej kary pozbawienia wolności. Wbrew twierdzeniom apelacji, w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku podano okoliczności, które sprawiły, że przy określaniu wysokości kary łącznej sięgnięto po zasadę asperacji, jednakowo bliską absorpcji, co kumulacji. Wskazano tam, iż istotne znaczenie miała rozpiętość czasowa czynów sprawcy – popełniano je w okresie od 2006 do 2015 roku, ich podobieństwo, lecz nie identyczność – większość była występkami przeciwko cudzemu mieniu, choć wyraźnie odróżniają się tu od nich przestępstwa z 2005 i 2006 roku, a także przeciętna opinia o skazanym z zakładu karnego. Zasadnie przyjęto, iż musiało prowadzić to do orzeczenia kary łącznej jednakowo odległej od dolnej, jak górnej granicy, wyznaczonej przez art. 86 § 1 k.k. Twierdzenia obrońcy, iż kara ta powinna przyjąć łagodniejszy wymiar nie zostały poparte żadnym argumentem – ani przeciwnym twierdzeniom z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, ani nowym, nieuwzględnionym przez sąd I instancji. Stąd i ten zarzut apelacji uznano za bezzasadny.

Sąd II instancji nie znalazł podstaw do ingerowania z urzędu w treść zaskarżonego wyroku. Z tego powodu utrzymano go w mocy.

Na rzecz wyznaczonego dla skazanego obrońcy z urzędu zasądzono, na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z 26 V 1982 roku prawo o adwokaturze oraz § 17 ust. 5 i § 20 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 X 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, kwotę 177,12 złotych, w tym 33,12 złotych podatku VAT, tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej obrony R. M. w postępowaniu odwoławczym. Nie było oczywiście podstaw do uwzględnienia wniosku obrońcy o zasądzenie na jego rzecz kosztów działania z urzędu za obie instancje – w wyroku sądu rejonowego znalazło się rozstrzygnięcie o jego wynagrodzeniu za czynności podjęte przed sądem I instancji.

Skazany nie posiada majątku, ani nie uzyskuje dochodów. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono go zatem od zapłaty kosztów sądowych, których nie byłby w stanie uiścić.

Andrzej Żuk Andrzej Tekieli Jarosław Staszkiwicz